

SZENTLECKE a Jelenések könyvéből

A Bárány, aki a trón közepén áll, legelteti és az élő vizek forrásához tereli őket:

Én, János, akkora sereget láttam, hogy meg sem lehetett számlálni. Minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből álltak ott a trón és a Bárány előtt. Fehér ruhában voltak, a kezükben pálmaággal.

Ekkor a vének közül az egyik megszólított, és azt mondta: „Ezek a nagy szorongattatásból jöttek. Ruhájukat fehérre mosták a Bárány vérében.

Ezért állnak Isten trónja előtt, s éjjel-nappal szolgálnak neki a templomban. A trónon ülő oltalmat nyújt nekik. Nem éheznek és nem szomjaznak többé, a nap nem égeti őket, sem másfajta hőség.

Mert a Bárány, aki a királyi trónon ül, legelteti és az élő vizek forrásához tereli őket. Isten pedig letöröl a szemükről minden könnyet."

Ez az Isten igéje.

Jel 7,9.14b-17

ALLELUJA

Jézus mondja: † „Én vagyok a jó Pásztor, * ismerem juhaimat, és juhaim ismernek engem." Jn 10,14 – 8 G. tónus.

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Juhaimnak örök életet adok.

Abban az időben Jézus ezt mondta tanítványainak: „Juhaim hallgatnak szavamra. Ismerem őket, és ők követnek engem. Örök életet adok nekik, nem vesznek el soha, és senki nem ragadja ki őket kezemből.

Atyám, aki nekem adta őket, nagyobb mindenkinél: Atyám kezéből nem ragadhat ki senki semmit. Én és az Atya egy vagyunk."

Ezek az evangélium igéi.

Jn 10,27-30

Kedves Testvérek!

Isten hozott Benneteket, úgy, ahogy épp vagytok, ki-ki a saját életének bonyolultságával, megoldandó feladataival, kibogozandó emberi viszonyaival, félelmeivel, problémáival. Ebben az élethelyzetben, amiben épp vagyunk, ebben szólít meg és hív el minket Jézus, a jó Pásztor az ő szolgálatára. Előljáróban egy szegedi anekdotát szeretnék Nektek elmesélni. A JATÉ-n mesélték az egyik matematika professzorról, ha jól emlékszem, Szókefalvy-Nagy Béláról, hogy az egyetemi tárgyhöz vékonyka jegyzetet írt. Első pillantásra örültek a hallgatók, hogy csak ennyit kell megtanulni. Aztán belelapoztak. A professzor úr úgy tárgyalta a témát, hogy volt egy borzalom hosszú egyenlet, több ismeretlennel, mint ismerőssel, hatványkitevőkkel, majd a következő sorban az szerepelt, hogy ebből egyenesen következik, hogy $x=2$.

Nyilván, neki egyenesen következett, de az átlag egyetemista azért elég nagy utat kellett megtegyen, mire megfejtette. Hosszú az út a bonyolult egyenlettől a megoldásig.

A mai szentmise olvasmányai is egy hosszú út kezdő- és végpontját mutatják meg. Jézus, a jó Pásztor így szól hozzánk, tanítványaihoz az Evangéliumban: *„Juhaim hallgatnak szavamra. Ismerem őket, és ők követnek engem. Örök életet adok nekik, nem vesznek el soha, és senki nem ragadja ki őket kezemből. Atyám, aki nekem adta őket, nagyobb mindenkinél: Atyám kezéből nem ragadhat ki senki semmit. Én és az Atya egy vagyunk.”*

Azután pedig a Jelenések Könyvében láthatjuk az üdvözülteket: *Ezek a nagy szorongattatásból jöttek. Ruhájukat fehérre mosták a Bárány vérében. Ezért állnak Isten trónja előtt, s éjjel-nappal szolgálnak neki a templomban. A trónon ülő oltalmat nyújt nekik. Nem éheznek és nem szomjaznak többé, a nap nem égeti őket, sem másfajta hőség. Mert a Bárány, aki a királyi trónon ül, legelteti és az élő vizek forrásához tereli őket. Isten pedig letöröl a szemükről minden könnyet. A keresztyén reménység szerint ide fogunk tartozni mi is, ahogy az a 19 algériai vértanú is, akikre ma emlékezik az Egyház. Ők a 90-es években adták életüket a hitükért - bár többüknek lett volna lehetőségük elmenekülni.*

Jézus az Evangéliumban a vele való örök életről biztosít minket, majd a Jelenések könyvében ott is láthatjuk magunkat a trón és a Bárány körül. A ma bonyolult életünknek ezek szerint lesz egy örömteli kifutása az örök életben. Ami most éppen zavaró, terhes, nyűgös, túl sok feladat vagy lehetetlen emberi viszony, az le fog tisztulni, ahogy Szőkefalvy professzor úr egyenlete is. Igen ám, de mi van közben? A professzor úrnak csakugyan egyenesen következett a bonyolult egyenletből, hogy $x=2$. Azért, mert ő gyakorlottan, otthonosan mozgott a matematikában. Nekünk is a gyakorlat az út a Krisztussal való mennyei közösséghez. Most három dologról szeretnék beszélni, amit jó begyakorolnunk.

Az első: hogy felismerjük a jó Pásztor hangját. Genfi ösztöndíjam alatt egyszer egy kávézó teraszán ültem, békésen kávézgattam, mikor megláttam egy magyar vizslát, gazda nélkül kóborolt. Ilyen kutyát még nem láttam ott azelőtt: Genfben méregdrága fekete labrador volt a divat, illetve kisebb, nyírható, bonsai-jellegű kutyák. Tettem egy próbát, és odahívtam magyarul, mondtam neki pár szót. Végtelenül hálás volt, hogy végre valaki az anyanyelvén szólt hozzá. Előkerült később a gazdája is, egy sokadik generációs magyar, aki csak pár vezényszót tudott magyarul. A kutya meg tudta különböztetni gyerekkorának, neveltetésének a nyelvét az idegen nyelvektől. Nekünk is el kell különítenünk, hogy mi az a hang, gyakran belső hang, ami Krisztustól jön, és mi az, ami a kísértőtől, vagy saját magunktól jön. Krisztus hangja, ha megfigyelitek, mindig azt mondja, hogy mi kapcsolatban vagyunk:

az üdvözült sereg ott áll a trón és a Bárány előtt... A Bárány legelteti és az élő vizek forrásához vezeti őket... Isten letöröl a szemükről minden könnyet... senki nem ragadja ki őket kezemből. Két ilyen rövid kis szakaszban is sok jelet találunk arra, hogy Jézus rólunk mint Vele kapcsolatban levőkről gondolkodik. Az első gyakorlatunk tehát az lehet, hogy szűrjük a hozzánk kívülről vagy belülről elérő hangokat. Mondják-e azt, hogy Jézushoz tartozom? Akár mérges vagyok magamra, akár el vagyok telve magammal, benne van-e, hogy Jézushoz tartozom? Ha igen, akkor tudom, hogy minden hibám és botlásom ellenére ott a helyem Jézus mellett, hiszen én is fehérre mostam a ruhám a Bárány vérében. És bármi jót észreveszek magamban, az azért lehet bennem, mert a Bárányhoz tartozom. És ez áll a másik emberre is, aki vét ellenem, aki jót tesz velem, akivel együtt élek. A Bárányhoz tartozik. Legelőször tehát ezt kell gyakorolnunk.

A második, amit gyakorolnunk kell, az az, hogy akkor is megőrizzük ezt a kapcsolatot, ha épp nem halljuk Jézus hangját. Amikor nem világos, hogy

mit kell tenni. A lelki élet elején általában kristálytisztán tudja az ember, hogy mit vár tőle Isten. Mint egy tájékozási futóversenyen: az eleje egyértelmű, mindenki egyfelé indul, aztán elkezd bonyolódni a dolog, sűrű az erdő, és a csoda tudja, hogy mi merre van. A lelki életnek velejárója, hogy nem mindig egyértelmű, hogy merre kell menni. Amikor úgy érezzük, hogy Jézus hallgat. Nincs meg az a szokásos jó érzés, hogy igen, mi kommunikálunk, beszélünk minden nap, én is elmondom, hogy mi van velem, Ő is, hogy mit szeretne. Mikor ebbe a lelki sivatagba érünk, akkor ne az érzéseink hangjára hallgassunk. Az érzés azt mondja, hogy *egyedül vagy, Isten nem ad tanácsot, talán itt sincs*. De emlékeztek ugye az első pontra: Jézus azt mondja, hogy mi kapcsolatban vagyunk. *Senki nem ragadja ki őket kezemből*. Bármit mondjanak az érzések, a hited és a Jézusról való tudásod erre támaszkodhat.

A harmadik gyakorlat a legnehezebb. Azokban a nehéz helyzetekben, mikor nem is halljuk jól Krisztus hangját, gyakran a környezetünk sem hallja. Ha hallaná, akkor talán nem is így alakultak volna a dolgok. A Jelenések könyve nyíltan elmondja, hogy bizony, ránk is várhatnak komoly nehézségek: *Ezek a nagy szorongatásból jöttek*. És könnyeket kellett az Úrnak letörölni a szemükről. Bizony, van, amikor a világban nem hallják a Bárány hangját. Van olyan, mint Algériában volt, hogy egy püspököt a muszlim sofőrjével együtt felrobbantanak. Hogy idős apácákat ölnek meg, hogy trappista szerzetesek torkát elvágják. Talán, ha hallanák a Bárány hangját, nem tennének ilyet. Amikor ennyire nem hallja a Bárány hangját a világ, nekünk, a jó Pásztor nyájának az a feladatunk, hogy a jól ismert, begyakorolt hangot mi magunk hallassuk. Ha nagyon rettenetes körülötted a világ, akkor neked kell Jézus hangján megszólalnod. És ha már Jézus hangján nem lehet kommunikálni a környezeteddel, akkor kommunikálj az Atyával, és mondd Jézus hangján: *Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek*.

Kedves Testvérek, gyakorolni, hogy Jézus hangja azt mondja: hozzá tartozunk, gyakorolni, hogy a lelki életben az érzés alacsonyabb rendű lehet, mint a Krisztushoz való tartozás biztos tudása, gyakorolni, hogy Jézus megbocsátó hangját hallassuk a világban - ez a mi feladatunk. Nehéz lelki munka ez, de így egyszerűsödnek le kusza dolgaink, amíg Isten le nem töröl a szemünkről minden könnyet.

Ámen.